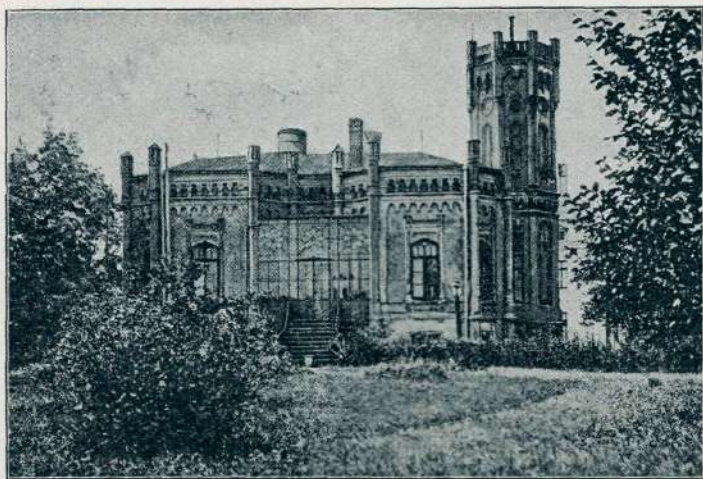

Če se pelješ z glavnega, to je s severnega kolodvora v mesto, vidiš izprva samo majhne neznatne hišice. Kmalu pa prideš do glavne prometne ulice, do široke Calea Victoriei,¹⁾ ki te prepriča, da si prišel v glavno, prestolno mesto, v moderni Bukarest. Ulice res da niso ravne, ampak zakrivljene brez vsega reda; pa so vsaj snažne.

Življenje v Bukarestu je jako živahno. Prebivavci mesta se nosijo seveda vsi gosposko à la parisienne; narodne noše vidiš zelo malo in še to samo v predmestjih. V vsem se vidi, da prevladuje francoski vpliv; saj se tudi mnogo govori francosko, in navaden izraz je n. pr. „merci“ (hvala lepa)! Vendar nas še marsikaj spominja orient. V predmestjih se dela še mnogo pred hišami. Razen v sredini mesta povsod vpijejo prodajavci in hvalijo svoje blago; pa tudi časnikarji ne zaostajajo za njimi in ti ponujajo svoj; „Adeverul“, „Epoca“, „Patriotul“, „Drapelul“, „Timpul“, „Liberalul“.

Veliko lepih poslopij ima Bukarest. Najlepša stojé ob Calea Victoriei ter ob Elizabetinem in Karolovem bulvaru. Krasna

Bukarest: Meteorološki zavod.

poslopja so: glavna pošta, ki so jo otvorili pred par leti; pravosodna palača (kot siten človek sem jo moral videti tudi od znotraj;

¹⁾ Ulica zmage.

zašel sem v sodno dvorano, ki je bila natlačeno polna; državni pravdnik je imel svoj govor; razumel kajpada nisem ničesar); mestna hranilnica, narodna banka, vseučilišče,

Bukarest: Pravosodna palača.

različna ministrstva, poslaništva in konzulati, narodno gledališče itd. itd. Izkratka: modernih stavb je zadostno število.

Preprosta sicer, pa lepa je kraljeva palača. Po čudnem naključju, ki pa je zasebnega značaja, sem imel priložnost, ogledati si jo tudi od znotraj, dasiravno je vstop navadnim ljudem zabranjen.

Ozrimo se prav na kratko v zgodovino rumunskega kraljestva.

L. 1859. sta se združili kneževini Moldavija in Valahija v eno kneževino Rumunijo ter sta si izbrali za vladarja Aleksandra Kuza, ki je moral po nekaj letih vladarstva izginiti s površja. To na Balkanu ni nič nenavadnega. Boljari so si izbrali za kneza princa Karola Hohenzollernskega, ki je leta 1866. prevzel vladavo kot Karol I. in vlada še dandanašnji. L. 1881. se je dal oklicati in kronati za kralja. Njegova soproga kraljica Elizabeta je umetnica; kot pesnica je svetovnoznana pod

pseudonimom „Carmen Sylva“; izvrstno tudi slika in igra na klavir. Pa saj je to popolnoma po Rousseaujevem načrtu, da tudi venčane glave opravljajo kako ročno delo. Portugalska